

182. Isten dicsősége

Kádár Géza
(1880–1945)

Is-ten di-csó - sé - ge, egy-szü-lött Fi - a,
Szí-vem üd-vös - sé - ge, hú Meg-vál-tó - ja,
Úgy ö-rül a lel - kem, ki se' mond-ha - tom,
Hogy is-mer-het té - ged, drá - ga Jé-zu - som!

2. Életedből látom, szerettél engem, Hogy oly drága áron vetted meg lelkem. Úgy örül a lelkem, ki se' mondhatom, Hogy szerethet téged, drága Jézusom!

3. Életemmel érted hát én mit tegyek? Ilyen gyarló élet hasznos hogy lehet? Úgy örül a lelkem, ki se' mondhatom, Hogy szolgálhat néked, drága Jézusom!

4. Mindenem a tiéd, tőled nyertem én, Egész életemet néked adom én. Úgy örül a lelkem, ki se' mondhatom, Hogy tiéd lehetek, drága Jézusom!

Kádár Géza (1880–1945)